

האינדיבידואל והאנושות

הרצאת המדריך מס' 120

13 בדצמבר, 1963

שלום רב, חבריי היקרים. אלוהים יברך כל אחד מכם. יבורכו הנתיב שלכם, ההתפתחות שלכם והצמיחה המתמשכת שלכם כיחידים. רוב החברים שלי שהתמידו בנתיב זה מזה זמן מה, ובאמת שאפו להבין את הבעיות הנסתרות ביותר שלהם, חווים שוב ושוב שלבים של הקלה, של הארה כשהם נתקלים בתוכם בגורמים אשר סוף סוף מסבירים ללא עוררין חוסר שביעות רצון, חוסר הגשמה, תסכול, מתח ומכשולים אחרים לחיים מלאים. התובנה העמוקה שמגיעה כתוצאה מעימות עצמי בלתי מתפשר, משחררת אתכם באמת. היא משחררת אתכם מכליאה ומכפייה, ומאפשרת לכם לבחור בחופשיות את המסלול הפנימי והחיצוני שלכם בחיים ובהוויה. שינוי מתאפשר רק כאשר הוא בחירה חופשית. זה, בתורו, אפשרי רק כאשר השגתם הבנה עמוקה.

רבים מכם כבר חוו את השמחה והחופש של היכולת להתמודד עם היבטים בחיים שלא הצלחתם להתמודד איתם בעבר. בהתחלה, כאשר עדיין חסרה הבנה מעמיקה ויסודית או שהיא חלקית בלבד, תקופות כאלה הן קצרות מועד. הן מתחלפות בתקופות של בלבול ודיכאון. אבל ככל שתשלוט בשלבים האפלים על ידי הרצון להבין את המשמעות הפנימית שלהם, ובכך שלא תתחמקו מלהתגבר על ההתנגדות לעשות זאת, התקופות השליליות תהיינה פחות תכופות, כמו גם קצרות יותר, ושלבי השחרור, השלווה והשמחה יתארכו. ככל שתבינו שכל שלב שלילי מכיל שיעור מיוחד, שכל התרחשות מטרידה טומנת בחובה ידע שאתם זקוקים לו נואשות כדי למצוא את עצמכם ולחיות את החיים המלאים והמספקים שאתם מיועדים לחיות, כך יהיה קל יותר להפוך הפרעות ומשברים לחוויות פרודוקטיביות תוך טווח זמנים קצר. כל זה לא חדש, כבר אמרתי את זה בעבר, אבל קל מדי לשכוח את זה אם לא חוויתם שוב ושוב את הברכות של לצאת ממצבי רוח לא נעימים, גירויים או דיכאון, במקום לחכות לחיים שיסירו את הפרובוקציה החיצונית.

חוקים מסוימים של צמיחה והתפתחות שאינם ניתנים לשינוי, חלים על כל האורגניזמים החיים ביקום. הם זהים בעקרון ובהליכים של האורגניזם הפיזי, הנפשי, הרגשי והרוחני. הם חלים על המקרוקוסמוס והמיקרוקוסמוס - על אורגניזם החיים החד-תאי, על הישות האנושית הפרטית ועל האנושות כולה. ישנם אורגניזמים רבים של חיים שאי אפשר לראות, להבין או להעריך את המנגנון שלהם. לכן אינכם יכולים להשוות את תהליכי הגדילה של האורגניזמים הללו לאלה שלכם. אבל אתם יכולים לערוך השוואה בין החוקים והתהליכים האינדיבידואלים של צמיחה לאלו של האנושות כולה. יש מספיק נתונים היסטוריים המציעים ראייה מורחבת כזו, אם אתם מיישמים עליהם את הידע הנוכחי שלכם בעזרת הרצאה זו. זה ייתן לכם הבנה גדולה יותר וראייה רחבה יותר של היחסים בין הפרט לבין המכלול של כל הפרטים. זה יאפשר לכם לדמיין שהאנושות בכללותה היא ישות, הנשלטת על ידי אותם חוקים כמו הפרט שהוא חלק מהגוף הגדול יותר - המין האנושי. ישנם היבטים בתוך האדם שאינכם מבינים באופן מלא ולכן אינכם יכולים לשלוט, ובכך להרוס את האיחוד, השלווה והאינטגרציה של האישיות. זה תקף גם למין האנושי בכללותו.

אותו קשר קיים בין המכלול של בן אנוש אחד לבין כל אחד מהתאים שלו, או חלקיקי ההוויה, כמו בין המין האנושי לפרט. הם תואמים חוקים זהים של חיים וצמיחה. מושג זה אולי מובן לכם יותר בשלב זה, כאשר ידוע שכל אטום הוא העתק של היקום. אך הבנה מלאה של גורם זה יכולה לבוא רק כשאתם מרחיבים את טווח התודעה שלכם למימד רחב יותר. נכון לעכשיו, מספיק לנסות להשוות באופן כולל בין האדם האינדיבידואלי לאנושות בכללותה.

נתחיל בינקות. לתינוק חסרה תודעה של אגו. אין תודעה עצמית, אין תחושת עצמי. כל החוויות של התינוק הן רשמים חושיים - הנאה וכאב. התגובות שלו חזקות כלפי שניהם. ברור שזה משמח

כשניתנת הנאה וכמובן התינוק מתנגד כאשר הנאה נמנעת או כאשר הוא חווה מידה כלשהי של כאב. תסכול של הנאה או גרימה של כאב גורמים לכעס אלים. התינוק לא יודע דבר מעבר לזה. אין שום סיבה, אין תחושה כיצד לתענוג שלו עשוי להיות קשר עם הכאב של אחר. אין היגיון ואין תחושת אחריות. התינוק מבודד לחלוטין בתחושה משלו של הנאה או לחוש כאב. אפילו כאב והנאה - טווח חוויה מוגבל זה - אינם קיימים ברמות רגשיות, אינטלקטואליות ורוחניות. התינוק הוא לא רק יצור פיזי כל כולו, אלא גם מרוכז לחלוטין בעצמו.

אותו מצב קיים בכל סוג של חוסר בגרות. כשאתם בוחנים את מיגרעות הנפש שלכם כמבוגרים ומוצאים את האזורים הבלתי מפותחים והבעייתיים, עליכם להיתקל בתינוק הזהה הזה שחי בתוכם. זה מרוכז ומחלש על ידי חלקים אחרים באישיות שלכם שגדלו, שיודעים טוב יותר. אך בעוד שתינוק אנוכי, מרוכז בעצמו ומוגבל שוכן בפנים, הוא [התינוק] תמיד צריך להיות בקונפליקט עם האישיות הכוללת. התינוק יכול לצמוח רק אם מותר לו לבוא לידי ביטוי בתודעתו של האדם, אם הוא כבר לא מודחק. מכאן שאי אפשר לומר שתכונות אינפנטיליות מפסיקות להתקיים כאשר אדם הופך למבוגר. זו רק שאלה של דרגה.

באותה מידה בה קיים יחס אינפנטילי זה לעולם, כך האדם תלוי. תינוק הוא, כידוע, תלוי לחלוטין. בצמידות, מה שמכונה האדם הנורוטי, הלא-בוגר, אדם זה תלוי רגשית. כולכם יודעים, וחווים כל הזמן, כיצד הבעיות והקונפליקטים הפנימיים שלכם שוודים אתכם מעצמות, מעצמיות, מסיפוק עצמי של צרכים, מאי-תלות. רבים מכם מתחילים לחוות את המשמעות של קבלת עצמאות אמיתית באמצעות ויתור על התרכזות עצמית מוגבלת וילדותית. מכאן שהתרכזות בעצמי ותלות קשורים זה בזה. אתם לא יכולים לקבל את האחד בלי השני. רבים מקונפליקטים פנימיים גועשים רק בגלל חיבור זה. אתם נאבקים נגד התלות שאתם מתעקשים עליה בו זמנית, כתוצאה התרכזות עצמית ילדותית וסובייקטיביות בנקודת המבט בצפייה החוצה.

כשאתם מתבגרים, אתם מפתחים תחושת עצמי. ככל שאתם מודעים לעצמכם יותר, עד כמה שזה נראה פרדוקסאלי, כך עליכם להיות יותר עסוקים באחרים. רק תחשבו על האמת הרוחנית הגדולה הזו, חברים שלי: חוסר עצמיות פירושו התרכזות בעצמי. עצמיות מלאה פירושה דאגה לאחרים, הוגנות בהערכת יתרונות וחסרונות של אחרים ושל עצמי. זה לא אומר השמדת העצמי למען אחרים בתחושה מעוותת של קדוש מעונה - שהיא תמיד "תרופה" לאנוכיות מובנית ונסתרת והתרכזות בעצמי. אבל זה מרמז על תחושת הגינות בה אחד מסוגל לוותר על יתרון אם הוא יוצר כאב מופרז וחסרון בלתי הוגן עבור אחר. לכן, בצד אחד של הסקאלה, יש לנו את התינוק שאין לו תחושה של עצמיות, שום מודעות של עצמו ומלווה בהתרכזות עצמית מוחלטת ותלות מוחלטת ביצורים חזקים יותר. בצד השני של הסקאלה יש לנו את האדם הבוגר שיש לו תחושה של עצמיות, מודעות לעצמי מעבר לעקרון ההנאה/הכאב. זה מביא לתחושה החברתית, לאחריות, דאגה ל, הבנה של והרגשה עם אחרים, כך שהם יוצרים שלם הרמוני עם אחרים סביבם בהדדיות של מטרה ועניין. הם חופשיים ועצמאיים, ואין לבלבל זאת עם אומניפוטנציה. הם לא שולטים, והם גם לא נשלטים. במקום זאת, קיימת תלות הדדית בריאה בינם לבין יצורים-עמיתים שלהם.

כדי שתהליך גדילה זה יתרחש, על התינוק לפתח את המוח שלו, את האינטלקט שלו, את התבונה שלו, כמו גם את הטבע הרגשי שלו. כאשר כולם מתבגרים בהרמוניה, מתרחשת צמיחה בכל הרמות והפרט נמצא באינטגרציה. אבל כפי שאתם יודעים טוב מדי, זה קורה לעתים רחוקות. חלק מההתפתחות תמיד נשאר מאחור. זה, אם כך, יוצר משבר.

זהו תהליך זהה לאנושות כולה. ניתן לדמות אנושיות פרימיטיבית לתינוק. אני לא צריך לחזור על המילים, אבל אתם יכולים ליישם בבטחה את כל מה שנאמר לגבי התינוק על האנושות הפרימיטיבית. ההיסטוריה תאושש את דברי. אנשים פרימיטיביים חיו בצורה הרבה יותר מבודדת, אבל אפילו בתוך מעגל המשפחה הגרעינית שלהם, הגידול שלהם הפך להכרח, שכן אחרת הם לא היו יכולים לשרוד. לכן, אנשים פרימיטיביים נאלצו לפתח כמה תהליכים נפשיים שהפחיתו מיד את

הדחפים הפרימיטיביים האנוכיים שלהם והפכו אותם ליותר אחראים לאחרים ופחות מרוכזים בעצמם.

האנושות החלה אפוא ליצור חברה שלמענה היא תיפקדה, לעתים קרובות תוך מאמץ רב להתגבר על הדחפים האינפנטיליים להרוס את מה שעמד בדרכה לסיפוקה המיידית. עד היום תמיד יש מי שפועל לפי הדחפים האינפנטיליים הללו ותחושת האחריות שלהם כלפי הזולת לוקה בחסר. אבל באופן כללי, החברה והציוויליזציה הנוכחית נגזרות מניסיונותיו הראשונים של האדם הפרימיטיבי למצוא דרך הישרדות על ידי אילוף האינסטינקטים הפרימיטיביים של ההתרכזות בעצמי.

לו הילד היה בלתי תלוי ועצמאי תוך שהוא בעל דחפים מרוכזים בעצמו, אתם עשויים לדמיין מה היה קורה. הוא היה שולט בכל החלשים יותר והורס אותם. לכן חולשתו והתלות הנובעת מכך הם הכרח והגנה. באופן דומה, במשך זמן רב האנושות נשלטה על ידי חוק העוצמה והכוח. אתם יכולים לראות את זה שוב ושוב בהיסטוריה. שליטים בהתחלה הוסרו על ידי אחרים שלא היו שונים מהם, אבל בסופו של דבר הם יכלו לצבור כוח רק על ידי מתן זכויות מסוימות לנתיניהם. מכאן שאחריות ודאגה לזולת התפתחו תחילה כהכרח, שכן בלעדיהם לא ניתן היה להשיג כוח ויתרונות, ולאחר מכן, בסופו של דבר, כהתפתחות ושכנוע פנימיים אמיתיים.

ילד ירביץ לילד קטן יותר כי הוא רוצה את רכשו של האחרון. במידה רבה יותר לאין שיעור, הנטייה הזו הייתה קיימת בעבר, כמו שהיא קיימת כיום. גם האנושות הפרימיטיבית הייתה הרבה יותר חסרת אונים ותלויה ממה שהיא כיום. היו לה פחות אמצעים לשלוט באלמנטים ובכוחות הטבע. לאנשים פרימיטיביים היו פחות אמצעים לרשותם להגן על עצמם מפני העוול והכוח האכזרי של אנשים אחרים. לא היה חוק אזרחי להגנה. לא היה קוד אתי שנידה או החרים עברייני. בני אדם נעו בין לשלוט לבין להיות נשלטים.

התפתחותם באופן כללי הייתה כזו שהחיים היו שאלה של מי שולט במי, מי היה חזק יותר ולכן מצויד יותר כדי לעסוק בדחפים אנוכיים על חשבון אחרים. המגבלה הזו והבורות - בדיוק כמו של התינוק - גרמו להם להיות תלותיים. ככל שהם הפגינו כוח חייתי בהעדר התפתחות נפשית ורגשית, כך הם הפכו לחלשים יותר. תפיסת האלוהים שלהם התבססה על היותם נשלטים; הממשלה הייתה שרירותית, והפרט חי בהתאם. כל אדם שלט בחלשים יותר ונשלט בתורו על ידי חזקים יותר. הם אולי התרעמו באלימות על שליטיהם, אבל לא יכלו שלא לציית, ובמקביל אפילו חזקו לשליטים חזקים יותר.

כשהילד עוזב את הינקות מאחור ונכנס ממש ליגרות, הוא צריך ללמוד התחשבות באחרים ולבלום את האינסטינקטים האנוכיים שלו. הרגשות אולי חסרים, אבל לפחות על ידי מחוות, הילד לומד להסתדר עם אחרים. באופן דומה, בנקודה מסוימת בהיסטוריה, המין האנושי נעשה מודע יותר לצרכים של אחרים. גם כאן זו הייתה קודם כל שאלה של שימור עצמי ולא עניין של תחושה פנימית. המעבר ממרוכזות עצמית מוחלטת לדאגה לזולת הוא תקופה מכרעת בהתפתחותה של ישות, בין אם מדובר באדם אינדיבידואלי ובין אם זה המין האנושי בכללותו.

כל מעבר בצמיחה, קטן או גדול, כרוך במשבר. המין האנושי עבר משברים רבים – משברים של צמיחה. הבה נסתכל על תקופות מעבר של צמיחה אצל הפרט מנקודת המבט של משבר. כשהילד נולד, זה לא רק משבר עבור האם, אלא אפילו יותר עבור הישות הקטנה. אמרתי בהקשר אחר שלידה היא הלם טראומטי עבור התינוק. כאשר התינוק נגמל מהחזה של האם, זה משבר. כל שלב כזה הוא צעד לקראת עצמאות נוספת, הליכה אל העולם, הרחק מהסתגרות. כשהילד מתחיל בבית הספר, זה שוב צעד אל העולם, אל עבר עצמיות, הרחק מהסתגרות. הילד מתחיל ללמוד אחריות; בפעם הראשונה היא רחוקה, במידה מסוימת, ממחסה ומהגנה מוחלטת של ההורים. שוב זה משבר.

באותה מידה שתתנגדו לתקופות גדילה כאלה ותלחמו נגדן, כך הן תהיינה כואבות ותייצגנה קונפליקט וחוסר הרמוניה. בה במידה שתאמצו אותם, דרך החיים החדשה תהפוך לנחשקת ותציע ראייה חדשה, חוויה ואתגר.

גם המערכת הפיזית עוברת משבר בצמיחה. התינוק חווה כאב בבקיעת שיניים. גיל ההתבגרות המינית הוא תהליך פסיכולוגי כואב. זה, שוב, צעד לקראת אינדיבידואציה.

נתיב זה הוא ההדגמה הטובה ביותר של חוק הצמיחה. למעשה, דברי המבוא שלי להרצאה זו מדגימים זאת ברמת הנפש של האנושות. כולכם יודעים שככל שאתם נאחזים יותר בדפוסים הרסניים, אפילו מתנגדים להבנת המנגנון שלהם, כך הופכים לבסוף הדפוסים הישנים והמיושנים האלה לכואבים יותר. לעומת זאת, ככל שאתם מוכנים להיות יותר בתהליך הצמיחה על ידי הנחישות הפנימית שלכם להבין ולשנות, כך החיים הופכים למלהיבים ועשירים יותר, משמעותיים ומספקים יותר. בחלופה האחרונה, המשבר הוא קצר מועד. זה נמשך רק עד שאתם מְזַמְּנים את הכוח להתגבר על ההתנגדות. אבל אם אתם נכנעים לנימוק העיוור, השגוי של ההתנגדות, אתם מושכים אליכם את המשבר. לאט לאט זה הופך חריף יותר עד שאתם כבר לא יכולים לשאת את זה, ואתם נאלצים לקחת את עצמכם בידיים, להיפטר ממושגים שחוקים ושגויים, ולהשאיר מאחור את ההתבודדות הילדותית שלכם, שלא יכולה לעבוד יותר עבור המבוגר שאתם עכשיו.

האנושות השאירה כעת מאחור את הניקות והילדות. היא כמעט ומצליחה לעבור את גיל ההתבגרות שלה, אבל היא עדיין לא ישות בשלה, בוגרת. אם תשוו את תקופת ההתבגרות של הפרט עם ההתפתחות הנוכחית של המין האנושי, תראו שכאן נמצא המין האנושי כיום. זה יתברר כעוזר וכמרחיב את ההבנה שלכם.

אנשים רבים שגדלים למבוגרים אינם בוגרים. הגוף שלהם גדל, אבל הנפש שלהם צולעת מאחור. כך זה עם העולם. לאדם הממוצע שגדל לבגרות עשויים להיות מספר היבטים שהם די בוגרים, אחראיים, דואגים לאחרים, חופשיים, עצמאיים, תוך שהם מכילים אזורים בעייתיים שבהם שולט הילד המושל האנוכי. העולם, ספירת כדור הארץ שלכם, הוא כזה. ישנן קבוצות, מדינות, לאומים, דתות, כתות, חלקים - גיאוגרפית ואידיאולוגית - עם השקפות ועמדות שונות. ניתן להשוות אותם להיבטים השונים של הפרט. בנתיב הזה, גיליתם איך עליכם להיות בחוסר שלוה פנימית, בגלל מטרות מפוצלות, מניעים בלעדיים הדדיים, מושגים סותרים. כעת אתם יודעים שהאישיות האנושית חסרה אינטגרציה, שלמות ואיחוד עקב פילוגים לא מודעים. במהלך החקירה העצמית שלכם, אתם מוצאים אזורים בתוכם שסותרים לחלוטין את האמונות המודעות שלכם. תגובות רגשיות סותרות דעות מודעות או מפוצלות בתוך עצמן. כשאתם מוצאים את הסתירות והפיצולים האלה, קל להבין למה אתם מוטרדים, למה אתם במלחמה עם עצמכם.

זה בדיוק מה שקורה לאנושות על פני כדור הארץ, גם היא מחולקת בתוך עצמה. האורגניזם שבשלמות יכול ויתפקד בהרמוניה, באיחוד עם עצמו, חייב להיות במלחמה עם עצמו, כל עוד הוא מחולק בתוכו על ידי מושגים לא מציאותיים, מסקנות שגויות, עיסוקים בהתרכזות עצמית ואינפנטיליים, השקפות מוגבלות, חוסר דאגה, סובייקטיביות וחוסר הוגנות עקב נטיות עיוורות ומבודדות. אם לשני עמים יש מטרות הפוכות, זה לא מציאותי וזה חסר היגיון כמו מטרות הפוכות בתוך הלא מודע של יחיד אחד. זה הרסני ובזבזני באותה מידה.

האנושות מתחילה לעזוב את שלב ההתבגרות. זה לא אומר בהכרח שכל האורגניזם שלה מאוחדת יותר מאשר המבוגר הממוצע. אף על פי כן, ניתן לחוש את הגישה של מצב בוגר יותר על פני כדור הארץ, למרות שרידי המגמות הבוסריות בנפש של האנושות. היבטים רבים בישות של האנושות יהיו ברי השוואה למושגים המודעים שאדם רכש באמצעות קליטה של חינוך טוב, השפעות טובות ואמת אינטלקטואלית. קבוצות מסוימות בתוך הספירה האנושית ומטרותיהן יִצְגוּ בגרות זו, בעוד שקבוצות אחרות ומטרותיהן יִצְגוּ את האלמנטים האינפנטיליים הלא מודעים, השגויים, קצרי הראייה וההרסניים של הישות. אבל ככל שהאנושות תגדל יותר, כך היא תהיה פחות מבולבלת לגבי מה בונה ומה הרסני. ההבחנה שלה תשתפר. בעבר, בעודם בשלב הילד והמתבגר, היה קשה לרוב למין

האנושי להבחין בין אמת לרמאות, בין מה שבונה לבין מה שהרסני. חוסר צדק ואכזריות מחוספסים יכלו לעתים קרובות להופיע כמטרה מוצדקת, בעוד שהפתרונות המשמעותיים והבוגרים באמת לבעיות של המין האנושי הושלכו לעתים קרובות מדי בתואנה שהם שגויים. מוחו של הילד חסר את הכוח של חשיבה עצמאית, של הבחנה והוא משתמט מהמאמץ אפילו לנסות לעשות זאת.

ככל שהפרט יגדיל את המסוגלות להמיס מגמות הרסניות וילדותיות באמצעות התבונה והכוח להבין, כך גם המין האנושי יגדל. מכאן, שהאנושות נמצאת כעת על סף בגרות גדולה יותר ולכן נמצאת במצב של משבר. כפי שכולם בנתיב חווים תקופות של חושך לפני עלות השחר, כך גם האנושות - שוב ושוב. גיל ההתבגרות הוא תקופה כואבת ונסיונית במיוחד, משום שהפרט משאיר את תקופת הילדות המורגלת והבטוחה מאחור, מבלי שיהיה ברשותו, עדיין, את הציוד הדרוש להיות מבוגר. משבר מתבגר דומה סממן במיוחד את מאה או מאתיים השנים האחרונות. האם אתם חושבים שבעולם הזה שאתם חיים בו היו מלחמות, תהפוכות, פשע, הרעבות וכל מיני קשיים אחרים לו האורגניזם של האנושות לא היה מפוצל באופן דומה ופועל בחלקו על הנחות שווא באופן לא מודע, בדיוק כפי שאתם עושים כאינדיבידואל?

אתם עדיין רואים את החיים כתהליך נפרד יותר מדי מעצמכם. זו הסיבה שאני משרטט את ההקבלה הזו, שאינה סמלית או שרירותית. עובדה ממשית היא שגוף האדם, הנשמה והרוח של האינדיבידואל זהים לגוף, לנפש ולרוח של האנושות בכללותה. התבוננות בכך לא רק תעזור לכם להבין טוב יותר את העולם שבו אתם חיים, אלא תעמיק את ההבנה העצמית שלכם. תהליכים זהים פועלים בכל האורגניזמים. תא אחד לכאורה מורכב גם הוא מהיבטים רבים. גם הוא הופך לחולה אם הוא מפוצל. ההיבטים הרבים בתא אחד הם העתק של האורגניזם הגדול יותר שהוא מהווה חלק ממנו, שכן הפרט מהווה חלק מהגוף הגדול יותר, המין האנושי.

אינדיבידואליזם אמיתי מתרחשת כאשר אתם מקבלים גישה למוח הפנימי שלכם, לרצון הפנימי שלכם, למצפון הפנימי שלכם. זה מתרחש כאשר אתם חוקרים ומבינים ביסודיות את כל הרמות: את המודע החיצוני, את החצי מודע ואת הלא מודע. ברגע שחדרתם לשכבות התודעה המכסות את העצמי האמיתי שלכם, את המצפון האמיתי שלכם, על ידי שימוש בהבנה עמוקה ובהערכה אמיתית, אתם מגיעים למציאות הפנימית של כל מצב מסוים. זוהי חוויה מרוממת מאוד, שלווה ומשמחת, אך היא דורשת עבודה של כנות קפדנית עם עצמכם. כמה מחבריי כבר חוו את התופעה הזו. לאחר חקירה מעמיקה ועימות עצמי לגבי בעיה שבה אתם מעורבים, הרצון הפנימי מתפקד טוב יותר. המוח הפנימי, כביכול, הממוקם במקלעת השמש, נותן לכם את ההדרכה המאירה ביותר, חוכמה, הבנה ופורקן יצירתי ביותר. המצפון הפנימי שלכם מעביר את האמת ללא הנטל של רגשות אשמה הרסניים, מראה דרך לפטור את עצמכם באמת משגיאות שביצעתם. ככל שתהיו חופשיים יותר מבעיות פנימיות בלתי פתורות ותפיסות מוטעות, כך יתפקדו היכולות הפנימיות הללו בצורה מדויקת יותר. ככל שתהיו יותר בקשר עם היכולות הפנימיות הללו, כך ההדרכה במשך חייכם צריכה להיות אמינה יותר, כך תחיו את חייכם בצורה מועילה יותר, כך תזכו להבנה רבה יותר לגבי עצמכם, ההפרעות שלכם, יחסי הגומלין שלכם עם אחרים, ועם העולם בכללותו. בקיצור, ככל שתיכנסו עמוק יותר בתוך עצמכם, כך תהיו מסוגלים יותר לצאת אל העולם ולקיים מגע פורה ואיחוד עם אחרים. לעומת זאת, ככל שאתם חיים יותר בשוליים החיצוניים של התודעה שלכם - ברמה השטחית של הביטוי - אתם חייבים להיות יותר נסוגים מהעולם, להיות פחות חלק ממנו.

בן אדם אינו מסוגל לקחת את הכיוון הפנימי הזה כילד ובקושי אפילו כמתבגר. בגיל ההתבגרות יכולתם - עם הדרכה וחינוך נכונים - להתחיל לתעל את הכוחות שלכם לכיוון הנכון, אבל זה עדיין מאמץ גדול יותר מאשר עבור מבוגר. גם המין האנושי צריך ללמוד לכוון את פתרון בעיותיו על ידי התבוננות פנימה, מאחורי ההשפעה, אל הסיבות הפנימיות. עד כה, האנושות לא פותרת בדרך כלל בעיות קולקטיביות בצורה זו. בפוליטיקה, בכלכלה, ואפילו בדת, האנושות ניגשת לחיים ולבעיות שלה ברמה החיצונית, השטחית של הביטוי, ולכן אינה יכולה למצוא פתרונות אמיתיים. אבל מכיוון

שהאנושות מתקרבת לבגרות, גם היא תלמד לפתח את המצפון הפנימי שלה, את הרצון הפנימי שלה, את תהליך החשיבה הפנימי שלה.

אתם שנמצאים בקבוצה הזו, עובדים בשקדנות בנתיב הזה, האם לא חוויתם פעם אחר פעם עד כמה זה חסר תועלת לנסות לפתור בעיה, בין בתוך עצמכם ובין עם אחרים, על ידי התעסקות עם הגורמים החיצוניים בלבד? או שהפתרון הוא קצר מועד מאוד, רק כדי להתבטא חזק מתמיד במסווה אחר מאוחר יותר, או שאתם נעשים מעורבים באופן שלילי ומבולבלים יותר מתמיד, מתרוצצים במעגלים. אבל כשאתם מתאמצים להסתכל מאחורי הנראה - מאחורי הביטוי החיצוני - כשאתם באמת מתמודדים עם הבעיות שנתקלתם בהם שם, למרות שזה אולי נראה בהתחלה קשה ולא נעים, אתם רואים במהרה שהמצב אינו חסר סיכוי כלל, שיש דרך נפלאה ומציאותית שבה אף אחד מהאנשים המעורבים אינו תלוי בנסיבות שאינן בשליטתו. כאשר רוח העולם יתחיל לפעול כך, כל הבעיות הקיימות ימצאו באמת פתרון. שלום קבוע על פני כדור הארץ הזה יכול להתקיים רק כאשר הבגרות הכוללת של המין האנושי הגיעה לשְׁדָרָה זו של פתרון בעיות. אז תוותרו על כוח גס כי אתם יכולים לסמוך על הגיון והגינות, יותר מאשר על כוח. אבל כדי לאפשר את זה, כל אומה, כל ממשלה, כל קבוצה תצטרך לחקור את עצמה על החסרונות שלה, במקום להאשים את האחרת, ללא קשר לכמה הניראות עשויה לעזור לרציונליזציות כאלה. באותה מידה, העצמיית הצומחת של האנושות תאפשר לה גם לעמוד על זכויותיה, להיות מודעת לערכיה ללא אשמה. זה לא ייחלש כשיועלו האשמות שווא. תהליך זה זהה לעצמיית הגדלה של הפרט.

ככל שכל אחד מכם ימשיך בנתיב הזה באופן שאתם עושים, לְנִצָּח נחושים יותר להתגבר על ההתנגדות להתמודד עם האמת בתוך עצמכם, כך אתם תורמים יותר לכך שהמין האנושי כולו יגיע לשלב שבו האנושות באמת יכולה לפתור בעיות על ידי אמצעים הולמים, לא באמצעים זמניים ורדודים.

אתם עשויים להרהר בשאלה מה יקרה למין האנושי כאשר הוא באמת יתבגר בכל היבטים שלו. אפשר כמובן לדון בזה רק באופן עקרוני, שכן יעברו מיליוני מיליונים של שנים עד שתגיע אינדיבידואציה מוחלטת של רוח העולם. אחרי כל טווח הזמן של קיומה של האנושות, רק עכשיו היא עומדת לעזוב את גיל ההתבגרות, אז מה שיקרה בבגרות אינו שיקול מיידי. עם זאת אתם צריכים להעלות את השאלה כדי להבין חוקים רוחניים מסוימים בקשר לגורל האנושות על הפלנטה הזו.

אתם עשויים גם לתהות מדוע זה חייב לקחת בהכרח את כל הזמן הזה. התשובה לשאלה זו היא שיש כל כך הרבה נשמות אינדיבידואליות מעורבות. כדי שכל המין האנושי יגיע לבגרות, כל החלקים האינדיבידואליים שלו צריכים לעשות זאת, בדיוק כפי שהאישיות שלכם נשאת בקונפליקט עד שאתם משלבים כל היבט של הווייה שלכם עם היבטים שכבר הגיעו לבגרות. אינטגרציה זו חייבת להיות בחירה מרצון, חופשית, לא כפייתית. לעתים קרובות מדי אתם מנסים להכריח את עצמכם באמצעות כפייה עיוורת, בעוד שתגובות רגשיות מסוימות מתמרדות. זה לא מראה על אינדיבידואציה ושלמות. אם רוח העולם בוגרת באמת, לאלץ היבטים עדיין לא בשלים של העולם להכנע, יסתור את החירות של המציאות הרוחנית. עם זאת, ככל שהאנושות תגיע לבגרות כללית, כך תהיה ההתקדמות מהירה יותר עבור אלה שצולעים מאחור. האווירה וההשפעה הכלליים יובילו להתפתחות מהירה יותר. שוב, ניתן להשוות זאת לאדם שמוצא את הנתיב והעימות העצמי הופכים קלים יותר ככל שהוא מתמודד ופותר יותר מהבעיות העיקריות שלו. לכן, מרכיב הזמן לא יכול להיות קבוע, כמו גם שאי אפשר לקבוע חוקים שכל תקופה צריכה להימשך אותו משך זמן. תקופת הינקות עשויה להיות יחסית הרבה יותר ארוכה מתקופות הגדילה של הבגרות. לא ניתן להשוות את אלמנט הזמן לזמן הקבוע שלוקח לאורגניזם פיזי לצמוח ממצב אחד למצב הבא.

כעת, כאשר לשאלת גורלו של המין האנושי בכללותו לאחר שהגיע לבגרות מלאה, שוב נשווה אותו עם הפרט. ישות אינדיבידואלית קשורה לספירה של כדור הארץ עד שהגיעה לבשלות ובגרות מלאים. היא חוזרת שוב ושוב. ככל שהיא מפתחת את היכולות הפנימיות שלה, ובכך היא יותר מתייחסת לזולת וגם יחסה טוב יותר, כך היא מעלה את התודעה שלה גבוה יותר. אדם מפותח מאוד מתחיל

לתפוס מימד חדש שנמצא כבר מחוץ לספירה האנושית. ככל שתהליך אבולוציוני זה נמשך, הנביעה של הפרט נעשית עדינה יותר ויותר. החומר שלו הופך עדין יותר וממיס את החומר הקשה והגס, כפי שאתם מכירים אותו כיום. כמעט באופן בלתי מורגש, ככל שהאבולוציה גדלה, הפרט יוצר סוג חדש של חומר גוף - חומר הנשמה - ובכך נמשך לעולם אחר. אנשים כאלה כבר לא נמשכים לספירה הזו. הנביעות העדינות יותר שלהם והחומר העדין יותר שלהם מושכים אותם לסביבה מתאימה. זה לא, כפי שנאמר לעתים קרובות, שינוי ממקום מגורים גיאוגרפי אחד למשנהו, אלא שינוי בהשקפה רוחנית ופסיכולוגית, מצב הווייה אחר. ככל שרוח העולם, כמכלול, תגיע למצב זה, גם היא תעבור שינוי זהה. ספירת כדור הארץ עצמה תהפוך לעדינה יותר, החומר שלה יהיה עדין יותר ויותר, הרטט שלה מהיר יותר, בשל דרגת התודעה הגבוהה יותר שלה.

בתקופה זו של השנה, מה שמצביע על שלב חדש, מיקטע זמן חדש, הרצאה זו תציע לכם מבט כולל טוב יותר ותיתן לכם הרבה חומר למחשבה אשר יועיל לא רק להשערות כלליות, אלא גם יועיל עבור הבעיות הכי אישיות שלכם בנתיב שלכם, בחיים שלכם. בדיון שאנו עומדים לקיים בהרצאה זו, זה עשוי להועיל אם תחשבו על הבעיות האישיות שלכם וכיצד הן פועלות במקביל להיסטוריה העולמית, להתפתחות האנושות כולה. אם נקבל דוגמאות כאלה מכמה משתתפים, זה עשוי להיות בעל ערך רב, חברי.

האם יש שאלות כלשהן עכשיו?

שאלה: הזכרת מיליוני שנים קדימה כדי להשלים את המחזור. באיזה אופן ניתן לספור את הינקות והילדות מנקודת התצפית שלך? גם במיליוני שנים?

תשובה: כמובן. רק תחשוב כמה זמן ידוע שכדור הארץ והאנושות כבר היו קיימים.

שאלה: איך אתה מסביר את עלייתם ונפילתם של ציוויליזציות וגזעים אם אתה מכליל עכשיו את מצב ההתבגרות? האם הם קמו ומתו?

תשובה: חלק מהתשובה היא שחלק מהנשמות בתרבויות אלו כבר השלימו את התפתחותן בספירה הספציפית הזו. אחרים מגיעים שוב אל תרבויות ואל גזעים שונים להשלמת האבולוציה שלהם. אין צורך לחזור לאותה סביבה. חלק נוסף בתשובה הוא השוואה עם האינדיבידואל. נניח שכאדם צעיר אתה מאמץ אורח חיים, יחס לחיים ולזולת, שבו אתה רוצה להתמודד עם הקשיים האישיים שלך ועם קשיי העולם. ניסיון זה עשוי לשלב מספר היבטים, מועילים והרסניים, מציאותיים ולא מציאותיים. לזמן מה נראה שאתה מסתדר עם הפתרון הזה, אבל ככל שאתה מתבגר והנסיבות משתנות, הפתרון כבר לא מבטא את מה שאתה רוצה. אז אתה משליך אותו כדי לאמץ אורח חיים חדש, אולי עדיין מעוות, כך שבתקופה מאוחרת עוד יותר, אתה צריך לזרוק אותו שוב. אנו עשויים להשוות ציוויליזציות שקמו ונפלו לפתרונות הכוזבים החיצוניים או הפנימיים של הצעיר, דרכי חיים המשלבות אלמנטים סותרים בתוך העצמי ובעולם.

שאלה: האם תוכל להסביר את תפקידה של מצרים? אני יכול לראות את התיאוריה של פתרונות הכזב בעניין יוון ותרבויות אחרות, אבל עם מצרים משהו אבד, שם נראה שהיה ידע פנימי.

תשובה: שום דבר אמיתי לא יכול ללכת לאיבוד. אולי נראה שהוא אבוד בגלל אי החיבור שלו למצרים, אבל זה לא אומר שהוא אבוד עבר העולם. זה בדיוק כמו אצל הפרט שנאלץ לשמור על היבטים מועילים של ניסיון לפתור בעיות, גם אם כל הגרעין לא יוצא לפועל. כשאתה משמר את האלמנט המועיל הזה, אתה לא זוכר בכל פעם שבתקופה מסוימת שילבת דרך חיים זמנית שהוכיחה את עצמה לא מספקת עם המגמה המועילה הספציפית הזו. אינדיבידואל אחד או ציוויליזציה אחת לא ממציאים אמת. האמת נמצאת. האמת קיימת, כדי שישתמשו בה היצורים הנבראים. אי אפשר לכבות אותה.

חבריי היקרים, במיוחד בתקופה זו של השנה, מקבלים ברכות מיוחדות מאוד עבור ההתפתחות המתמשכת והמימוש העצמי שלכם. הזמן הזה מצביע על אחד מאותם מקרים של משבר שדיברתי

עליהם. הרוח, ישוע המשיח, פעל באופן גלוי באחת מאותן תקופות מכריעות של שינוי. זה סמן - בהיסטוריה - מעבר בין ילדות להתבגרות. זה אולי נראה לא פרופורציונלי שהרבה יותר זמן חלף מינקות לילדות, ושוב מילדות להתבגרות, בעוד שרק אלפיים שנה חלפו והמין האנושי עומד כעת על סף בגרות. אבל אני חוזר ואומר שלא ניתן למדוד שלבי צמיחה במצבים קבועים כמו באורגניזם הפיזי. חוץ מזה, כפי שאמרתי גם, גם האדם יכול להיות פחות או יותר בוגר ובשל, תוך שהוא ממשיך להכיל אלמנטים מאוד לא בוגרים והרסניים. העובדה שהמין האנושי על סף כניסה לבגרות ככלל, חייבת להביא הרבה מאוד שיפור בעולם הזה, אבל זה לא מבטל את ההיבטים ההרסניים שלו.

יש משמעות לעובדה שבחרתי בנושא הספציפי הזה ללילה הזה. התגלמות רוחו של ישוע המשיח הצביעה על אותו סוג של טלטלה ותהפוכה שעובר האורגניזם האנושי כאשר ילד מגיע לגיל ההתבגרות המינית. בתקופות כאלה, הישות מגלה מידה רבה של אידאליזם, אנשים צעירים מלאים בכוח ובאידאליזם. באותו זמן, יש להם דחפים אלימים, מרדניים ואכזריים. זה בדיוק השלב שעבר על האנושות באותה תקופה.

עם מחשבה זו בראש, לכו לדרכם בשלום. שימרו על האור הפנימי בוער כך שצמיחה נוספת, אינדיבידואציה נוספת, תוכל להתקדם בתוך כל אחד מכם, ובכך לאפשר לכם להושיט יד וליצור קשר עם אחרים במצב הפנימי האמיתי שלהם. אתם תהיו עצמאים יותר, חופשיים יותר, אחראים יותר, מבודדים פחות. האהבה שלנו, הברכות שלנו מגיעות לכולכם. הֵיו בשלווה. הֵיו באלוהים!

תרגום: חווה אילון

For information to find and participate in Pathwork activities world wide, please write:

The Pathwork Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA
Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

The following notices are for your guidance in the use of the Pathwork® name and this lecture material.

Trademark/Service Mark

Pathwork® is a registered service mark owned by The Pathwork Foundation, and may not be used without the express written permission of the Foundation. The Foundation may, in its sole discretion, authorize use of the Pathwork® mark by other organizations or persons, such as affiliate organizations and chapters.

Copyright

The copyright of the Pathwork Guide material is the sole property of The Pathwork Foundation. This lecture may be reproduced, in compliance with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy, but the text may not be altered or abbreviated in any way, nor may the copyright, trademark, service mark, or any other notices be removed. Recipients may be charged the cost of reproduction and distribution only.

Any person or organization using The Pathwork Foundation service mark or copyrighted material is deemed to have agreed to comply with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy. To obtain information or a copy of this policy, please contact the Foundation.